

שהוא קלפה מבחן ימץ מבפנים, ועליהם נאמר גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור.

ויש עז למטה של עבודה זרה שאין לו מה, אלא קלפה מבפנים ובחוץ, ועליו נאמר לא בן הרשעים כי אם במו' אשר תדפנו רות, והיא האשRNA שנותעים אמות העולם לפניה עבודה זרה, שפריה מוז אשר תדפנו רות. בזמן שיבא מלך המשפט, עתיד הקודש ברוך הוא להעביר את כל הקלפות הללו למעלה ובאמצע ולמטה, ולא תהיה ערובה בפמליה של מעלה, באותו זמן יהו"ה בקד ינחנו, לישראל, ואין עמו אל נבר, באותו זמן ותוסף לדת, נוספת רוח של קדר על ישראל. זהו שפטוב ונמתי לכם לב חדש ורומח חדשה אפן בקרבתם.

(אמר המגיה וזה הלשון מצאתי בס"ס)
רבי אלעזר ורבי יוסף הוו הוי הולכים בדרכם, חזמן רבי אלעאי עפיהם.
 אמר רבי יוסף לרבי אלען, שמעת בפסוק הזה למה נאמר בו את את פעםיים, אחר שאמר ותוסוף לדת את אחיו, מה זה את הכל ? והרי שלשה רבויים יש כאן : שני אחים - רבויים, ותוסוף לדת - רבוי, הרי שלשה רבויים ? אמר לו, שמעת שלשה רבויים אלו הם שלוש טפות שנורקי מארם הראשון (ראשון שנמור בנהול). אמר לו, והרי אני שמעתי, אלה תיזולדות השמים והארץ תפון תה"ג, אמר ליה וראי הבי הוא, רמתמן הנה כן סודיה ועקריה גרים דאתא לעלמא, אמר וראי ריא עלאה אמר לו, וראי כך הוא, שמשם קיה קין יסודו ועקרו לפניה שבא לעולם. אמר, וראי סוד עליון התגלה שלא שמענו עד עתה. אמר לו, אם כן, הטעות הלו שנטpsi כאן מה הן ? אמר, וראי על שלוש הטעות הלו שורות שלוש חכמאות, אחת היא חכמה הדיבור,

דא מוניטא דשקרא, פומיה טב ולכיה ביש, ואית דאייה קלייפה מלבר ומוחא מלגאו, ועליה אטמר גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור.

ויאת אילנא לתקא בעבודה זרה, דלית לייה מוחא אלא קליפה מלגאו מלבר, ועליה אטמר (טהילים א') לא בן קרשעים כי אם במו' אשר תדפנו רות, ואיה אשRNA דנטען אומין דעלמא גדים עבודה זרה, דאייבא דיליה מוז אשר תדפנו רות, בזמנא דיתמי מלפא מישחא (דף קט נ"ב) עתיד קודשא בריך הוא לאעbara כל אליו קלייפין לעילא ואמצעתא ותתקא, ולא יהא ערובה בפמלייא דלעילא, בההוא זמנא (דברים לב יב) יהו"ה בקד ינחנו לישראל ואין עמו אל נבר, בההוא זמנא (בראשית ד ב) ותוסוף לדת, איתוסוף רוחא קודשא על ישראל, הדא הוא דכתיב (יחזקאל לו יט) וגנתמי לכם לב חדש ורומי החדש אתם בקרבתם.

(אמר המגיה וזה הלשון מצאתי בס"א).

רבי אלען ורבי יוסף הוו أولי בארכאה, אונמן רבי אלעאי עמהן, אמר רבי יוסף לרבי אלען שמעת בהאי קרא אמראי אטמר ביה את את תרי ומני, בתר דאמיר ותוסוף לדת את אחיו, מי את הכל, והא תלת רבוי הכא, תריין אמין רבויין, ותוסוף לדת תלת רבוייא, הא תלת רבויין, אמר ליה שמענא דרלה רבויין אלין איןון תלת טפין דאונדריקו מארם קדראה (ג"א קדראה דאטמר בהון אלה), אמר ליה והא שמענא (בראשית ב ד) אלה תיזולדות השמים והארץ תפון תה"ג, אמר ליה וראי הבי הוא, רמתמן הנה כן אונדריך גרים דאתא לעלמא, אמר וראי ריא עלאה אונדריך דלא שמענא עד השהה.

אמר ליה אם בן אלין טפין דאטוספו הכא מאי נינהו, אמר וראי על אלין תלת טפין שריין תלת חכמאות, חד אויה חכמה המחשבה, ותניינא חכמה הדיבור, ותלהה חכמה המשפט,inanon תלת עלמיין סתמיין, תלת טפין דתלמיין מן מוחא עלאה פנו"ל על שלוש הטעות הלו שורות שלוש חכמאות, אחת היא חכמה הדיבור,

והשלישית חכמת הפעשה, והן שלשה עולמות נספרים, שלש טפות שתחתיות מן המה העליון שקוראים לו סג'יל. ויש שלש עליונות מעלהיהם שתחתיות מהם היפות של עתיק העפיקים, והן סגולף"א, שלש העליונות גרמו בי העליונה שיש לה קוין למעלה וקוץ למטה ונגר באמצעו, ושלש טפות שנויות שהן סגו"ל מי הפתחתוניה, וסוד הדבר בראשית, שלש מادرם הדר בראשו, ושלש מادرם הפתחתון, ושלש הנתקנות הללו נאמר אני ראשון ואני אחרון ומבעלדי אין אליה"ם, ואלו הם שלשות הгалגולים של אדרם הראשון, שלש טפות שנורקי בשלושת האבות, שביהם.

יברכך יה"ה, יאר יה"ה, ישא יה"ה, ושלשה שנויים בברית ושני עמודי האמת, שניהם שם ריפת היי ממש, שנאמר בו נמי איש צדיק, מצד של צדיק חי העולים, שם וופת מהצד של שני עמודי האמת, וסוד הדבר כאן - מה שמנו ומה שם בנו כי תדע. מה שמנו, אם העליונה ששם חכמה, ומה שם בנו, אם עתידים להיות שלשה בשת התחתוניה, הוא נודע, אבל שלשה גלגולים בשלשה אבות, ושלשה בששת העמודרים שלמה, ואלו הששה היי עתידים להיות שלשה בשת ושלשה בהבל, אלא שפרחה ממש י' משות שהיא נקודה כו.

תקון שששים וחשעה

יעוד ותוספ' לילדת את אחיו את הבל, רבי יוסי ורבי אלעאי היו הולכים בדרך. הוזמן רבי אלעיזר עמהם. אמרו: ודאי עלייך נאמר ויפגע במקום, שפגשו בשביכנה. אמר להם: עליכם נאמר נאמר מלאכי אליה"ם. מה זה מלאכי אליה"ם? אלו שנאמר בהם עוזה מלאכי רוחות, שרוחותיכם מרוחו של הקדוש ברוך הוא (של חזקה). שמחו כלם בדרך. אמר רבי יוסי לרבי אלעיזר: מה זה ותוספ' לילדת את אחיו את הבל?

קרינו לה, ואית תלת עלאין עלייהו רתליין ממוקם סתימה דעתika רעתיקין ואינו סגולתא, תלת עלאין ארמוני ב', עלאה דעת לה קוזא לשלא וקוזא לתחא ונו באמצעה, ותלת טפין תנינין דאיון סנו"ל מון י' תחתה, ורוא רملה בראשית, תלת מادرם קדמאתה, ותלת מادرם תחתה, ובאלין תלת נקודין אמר יעשה מד י' אני ראשון ואני אחרון ומבעלדי אין אלה"ם, ואלין אינון תלת גלגולין דאדם קדמאתה, דתלת טפין דאודריקו בחלת אבחן, דביהו.

יברכך יה"ה יאר יה"ה ישא יה"ה, ותלת תנינין בברית ותרי סמכיכי קשות, דנמ' שם וופת מתמן הו, דאתمر ביה נמי איש צדיק מספרא צדיק חי עליין, שם וופת, מספרא דתניון סמכיכי קשות, ורוא רמללה הכא, (משליל ד) מה שמו ומה שם בנו כי תרע, מה שמו באימא עלאה רתמן חכמה, ומה שם בנו באימא תחתה אשתחמורה, אבל תלת גלגולין בחלת אבחן, ותלת בחלת סמכיכי דתנתה, ואלין שית הו עתידין למשוי תלת בשית ותלת בחבל, אלא דפרה י' משות דאיתני נקודה וכו'. (ע"כ מס"א).

תוספה לתקונא שני ותשעה.

יעוד ותוספ' לילדת את אחיו את הבל, רבי יוסי ורבי אלעאי הוו אזי בארכחא, אזדמן רבי אלעיזר עמהון, אמרו ודאי עלה אתمر (בראשית כה י') ויפגע במקום דאערענא בשכינתא, אמר לוין עלייכו אתمر (שם לב) ויפגע בו מלacci אליה"ם, מאי מלacci אליה"ם, אלין דאתمر בהון (תהלים קד ז) עוזה מלacci ריחות, דרוחין דילכון מרוחה דקודשא בריך הוא, (נ"א דקדושא) חדו בלהו בארכחא. אמר רבי יוסי לרבי אלעיזר Mai ותוספ' לילדת את אחיו את הבל, יעוד Mai אתה לרבות ותוספ', ותירין את אחיו את הבל.

הבל, רבי יוסי ורבי אלעאי היו הולכים בדרך. הוזמן רבי אלעיך עמהם. אמרו: ודאי עלייך נאמר ויפגע במקום, שפגשו בשביכנה. אמר להם: עליכם נאמר נאמר מלאכי אליה"ם. מה זה מלאכי אליה"ם? אלו שנאמר בהם עוזה מלאכי רוחות, שרוחותיכם מרוחו של הקדוש ברוך הוא (של חזקה). שמחו כלם בדרך. אמר רבי יוסי לרבי אלעיזר: מה זה ותוספ' לילדת את אחיו את הבל?